

Telegraful Român

Organ național-bisericesc

Abonamentul:

Un an 500 Lei. — Șase luni 250 Lei. — Trei luni 130 Lei. — Pentru străinătate un an 900 Lei. — Pentru America 4 Dolari.

Ziarul apare Marțea și Vinerea

Prețul inserțiunilor: un șir petit 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabatul cuvenit.

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului „Telegraful Român”, Sibiu, Strada Mitropoliei Nr. 45.

Correspondențele

să se adreseze Redacției „Telegraful Român”, Strada Mitropoliei Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză — Articole nepublicate nu se înapoiază

Sănătatea satelor și preoțimea

(=) Ni s'a anunțat, zilele acestea, că ministerul sănătății și ocrotirilor sociale a oferit un premiu de zece mii lei pentru o lucrare, care să trateze subiectul: *Preoțimea în slujba operelor de ocrotire și medicină socială*, și care ar avea să călăuzească pe preotul de sat în propagarea igienei individuale și sociale.

Prin această hotărâre ministerială se recunoaște, din nou și pe față, rolul însemnat al preoțimii în combaterea boalelor tot mai răspândite, ca b. o. tuberculoza, alcoolismul, și alte rele omorâtoare, care fac astăzi adevărate dezastre în satele, odată atât de viguroase, ale țării românilor.

În arta vindecării boalelor preoții s'au deosebit, din timpurile cele mai vechi, mai la toate popoarele. Egiptenii, evreii, grecii din antichitate, asirienii ș. a. își aveau preoții cari, pe lângă rugăciuni, se ocupau de medicină și aveau leacuri împotriva ori căror boale corporale.

În vremea d'acum, când medicina își are specialiștii săi, preotul firește nu mai poate să fie doftorul de odinioară; — dar, poate să fie cel mai bun și cel mai potrivit *ajutător* al medicului, în deosebi la satele și săticelele, pe care doftorii prea rar au puțința de-a le vizita cu temeinicie.

Unul dintre medicii români desvâluiți, nu tocmai de mult, într'un ziar din capitală, următoarele nimerite observări:

«Nimeni, ca preotul, nu vine în con-

tact mai strâns cu populația rurală; la el aleargă orice locuitor la vreme de nevoie, chiar la boală, cerându-i sfaturi și ajutor; numai preotul cunoaște în mod amănunțit pe fiecare locuitor din satul lui, pe el și copiii lui, din toate punctele de vedere. Cât folos nu li-ar aduce el dacă, pe lângă citirea din cărțile sfinte, li-ar da sfaturi medicale, sfătuindu-i cum să se îngrijească, cum să aplice tratamentul, indicat de medic.

Sfaturile medicale, date de preot, vor folosi, căci vor fi aplicate cu sfîntenie. Nu se poate nega folosul, pe care l-ar aduce preoții în descoperirea și combaterea maladiilor contagioase; ei sînt primii, la cari aleargă bolnavul, de ei bolnavii contagioși nu se ascund, cum se ascund adesea de medici și de agenți sanitari...

Pentru realizarea acestui scop frumos este absolută nevoie, ca preoții în timpul cursurilor preparatorii, să urmeze și cursurile unei școli sanitare speciale, unde vor căpăta toate cunoștințele necesare medicale și igienice, cu aplicațiuni practice la populația rurală.

Această pregătire este posibilă, ea cere o muncă supra-adăogată, dar care va fi compensată prin rezultatele de valoare imensă atât în interesul populației noastre rurale, deci al neamului nostru, cât și pentru prestigiul bisericii și al preoțimii ortodoxe, — prestigiu, de care ea are absolută nevoie acum, când atâtea secte, așa zise religioase, dar cu scop subversiv, lucrează la dărâmarea credinței strămoșești.

*

Când, din cercuri mirenești, se trimitea asemenea chemare către preoțimea ortodoxă a țării, în aceeaș săptămână se discută în presă chestiunea, ridicată în parlament de dl ministru al cultelor, V. Goldiș, despre subvențiile acordate bisericilor de statul român: S'a remarcat, la acest prilej, faptul surprinzător și ciudat pentru mulți, — dar pentru clerul ortodox, durere, prea cunoscut, — că statul român acordă cultelor minoritare o cotă proporțională *mai mare decât aceea acordată bisericii ortodoxe*.

Biserica de stat românească este — după lege — cea ortodoxă; conform acestei legi, însuși ministerul de război dispune ca, la oficierea slujbelor religioase cu prilejul sărbătorilor naționale, *biserica ortodoxă* este aceea la care trebuie săvârșit serviciul religios, ear programul oficial stabilit trebuie respectat *de toate confesiunile*...

Este logic să fie așa. Dar biserica aceasta, zisă de stat, — dela ai cărei slujitori se cere să îndeplinească nu numai rolul strâns legat de tagma lor, ci pe d'asupra se așteaptă dela dâșii să desfășoare o mare operă socială, — este cât se poate de îndreptățită d'a se împărtași din partea statului de un tratament *cel puțin* egal, cu al minoritarilor, în ceea ce privește subvențiile acordate bisericilor.

Preoții noștri nu se feresc de munca grea și cinstită, și multilaterală, ce li se cere, — nu trebuie decât să li se dea puțința de a o săvârși în condiții vrednice de dâșii și de instituția ce o reprezintă.

FOISOARA

Apărarea bisericii strămoșești

— Câteva date statistice interesante, care ilustrează mai bine decât cuvintele, situația —

Sub titlul de mai sus se publică în ziarul *Universul*, dela 15 l. c., câteva grăitoare date statistice oficiale.

Nu prea credem că ziarul *Cuvântul*, care în mod atât de ostentativ a apărut, în diferite rânduri, biserica unită, va reproduce aceste date atât de dureroase pentru biserica noastră ortodoxă:

Dela o vreme, se îndreaptă contra bisericii noastre strămoșești o mulțime de atacuri și se săvârșesc acțiuni dușmănoase pe căi ascunse, ca și printr'o propagandă nelngăduită, desfășurată de adventiști și de alte secte, care încearcă să zdruncine credința străbună a populației ortodoxe.

Cărmuitorii țării și ai bisericii au îngrijit încă de acum câțiva ani, — după stăruitoare și rodnice studii și debateri, — să asigure bisericii ortodoxe dominante în stat, o administrație

și o organizare unitară, ca și puținți și căi de apărare a drepturilor ei, întemeiate pe tradiție, pe îndreptățiri istorice, ca și pe rosturile ei naționale în viața statului. Astfel s'a votat și promulgat legea de unificare a organizației și administrației bisericii ortodoxe române.

Legea a început de atunci să se aplice, și o serie de măsuri, care necesitau vreme de studii, s'au aplicat treptat, de îndată ce realizarea lor era cu puțință. Între acestea a fost și recenta decizie a dlui ministru V. Goldiș, prin care se rânduiau, după noua lege, înființarea noilor parohii, ca și condițiile de existență a celor vechi. Decizia aceasta a stârnit discuții numeroase și în parlament și în presă, în urma atacurilor conduse de celelalte culte și de reprezentanții cultelor minorităților.

Din răspunsul dat de dl ministru al cultelor, în senat, interpelatorilor greco-catolici, desprindem principalele date statistice oficiale, care ilustrează îndeajuns cât de nejustificate au fost toate atacurile îndreptate contra hotărârilor ministeriale, — care nu erau decât cele legale, — și mai ales cât de neldestulitor era ajutorul

statului dat bisericii strămoșești, în comparație cu cel dat cultelor minoritare în proporția numărului credincioșilor.

Dar să lăsăm cifrele să vorbească:

Subvenția statului

După cifrele oficiale, luate din bugetul 1926, subvenția statului, acordată anual diferitelor culte este următoarea:

Ortodoxilor, cari numără 12 milioane suflete, 330 milioane lei.

Unitilor (greco-catolici), cari împreună cu rutenii numără 1.386,000 suflete, 50 de milioane lei.

Protestanților (reformați, luterani, unitari), în total 1.060,000 suflete, 36.894,342 lei.

Musulmanilor, la 153.000 sufl., 4.619,112 lei.

Romano-catolicilor, cari numără 1.270,000 suflete, 20.666,818 lei.

Israelitilor, cari numără 1.030,900 suflete (230 mii în Transilvania și 800 mii în Vechiul Regat) 400 mii lei, acordați numai celor din Transilvania, întrucât cei din Vechiul Regat nu primesc subvenție.

Biserica ortodoxă română nu vrea să ie un așezământ împietrit în ritualism, nici să intruzeze pompa deșartă. Dimpotrivă. Biserica noastră, prin slujtorii ei tot mai conștienți, vrea să cultive stăruitor bună-tatea de inimă, stând gata de jertfă pentru tot ce este adevărat, bun și folositor obștei credincioase. Și de aceea, pe lângă alinarea durerilor sufletești, preoțimea va căuta a fi de ajutor medicilor și în alina-rea durerilor corpului celor suferinzi, — întru cât le permite cealaltă, principala, ocupație, și întru cât statul va lua măsuri în consecvență pentru sprijinirea acelei activități, în opera de ocrotire și de medicină socială.

Nr. 10737/926 Ep.

Notificare oficială

Administrația Casei Pădurilor cu adresa Nr. 44489 din 27 Noembrie 1926 face cunoscut, că din cauza cheltuielilor prea mari ce are cu refacerea pădurilor, nu mai poate acorda dela 1 Ianuar 1927 nici un fel de material lemnos din pădurile Statului cu preț redus sau gratuit.

Se pune deci în vedere organelor parohiale, că atunci când ar fi să ceară material lemnos dela stat, acel material trebuie și plătit cu prețul tarifar.

Sibiu, din ședința consiliului arhiepiscopesc ca senat episcopesc, ținută la 12 Ianuar 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Numar jubilar. Cu începutul anului 1927, organul episcopiei ortodoxe române a Aradului, *Biserica și Școala*, a intrat în anul al 51-lea al existenței sale. Este o aniversare rară în viața organelor noastre de publicitate. Cu prilejul acestui jubileu, după munca de jumătate de veac în serviciul bisericii și al școlii, revista bisericească dela Arad a luat haină de sărbătoare și a apărut în număr festiv, la care au colaborat mai mulți fruntași ai vieții noastre publice. După cuvântul din fruntea revistei, scris de P. S. Sa episcopul Grigorie al Aradului, urmează contribuțiile date de: PP. SS. LL. episcopul Roman al Orăștii și Nicolae al Clujului, dnii miniștri V. Goldiș și I. Lupas, dl N. Iorga, dl Dr. A. Cosma, prot. Dr. Gh. Ciuhandu, consilierul M. Păcățianu, Dr. T. Botiș, Arhim. P. Morușca, prot. Al. Munteanu, prot. Dr. Ștefan Cioroian ș. a. Urâm confracților arădani, dela Biserica și Școala, izbânde tot mai mari în lupta ce i așteaptă pentru apărarea și întărirea ortodoxiei la frontiera de vest a țării, în care am ajuns liberi și stăpâni pe soarta noastră.

(Numărul jubilar, de 24 pagini, cu numeroase portrete, se vinde cu 20 Lei).

Față de unți, ortodocșii fiind de 9 ori mai mulți ar trebui să primească 450 milioane lei; față de protestanți, fiind de 12 ori mai mulți, li s'ar cuveni 446 milioane lei; față de musulmani fiind de 80 ori li s'ar cuveni 369 milioane, și în realitate au primit 330 milioane lei.

Din cifrele de mai sus se vede așa dar, clar, că *ortodocșii* primesc, în raport proporțional cu numărul sufletelor, mai puțin de cât toate celelalte culte și că *cel mai favorizat sunt uniții*.

Episcopii

Ortodocșii la 12 milioane de suflete au 18 episcopi; *uniții* la 1.386.000 de suflete au 4 episcopi, deci ortodocși proporțional ar trebui să aibă 36; *protestanții*: reformații la 230 mii de suflete au 2 episcopi, lutheranii la 358 mii de suflete au un episcop, proporțional ortodocșii ar trebui să aibă deci 40 de episcopi; *romano-catolicii* la 1.430.000 suflete au 5 episcopi (3 în Ardeal și 2 în Vechiul-Regat) deci proporțional ortodocșii ar trebui să aibă 45 de episcopi; israeliții și musulmanii n'au episcopi, ci rabini și hoge.

Așa dar și în această privință ortodocșii sunt nedreptățiți.

Pentru Sf. Mănăstire Brâncoveanu

— Luarea unei sume în bugetele parohilor. — Alte contribuiri —

Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu a dispus ca în bugetele pe anii 1927, 1928 și 1929 ale tuturor parohiilor din cuprinsul arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu, să se ia o sumă mai însemnată, potrivită cu situația materială a fiecărei parohii, pentru refacerea sf. Mănăstiri Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus și pentru ridicarea așezămintelor împreunate cu ea, întru mărirea lui Dumnezeu și întru amintirea zilelor glorioase pe care le-a ajuns neamul românesc.

Pe urma contribuției din partea parohiilor și a colectelor printre credincioși, se va putea zice că sf. Mănăstire a fost refăcută din simțământul de curată jertfă al tuturor parohiilor și al evlaviosului nostru popor.

Contribuiri nouă înregistrăm mai jos, de astă dată, dela: vrednica noastră preoțime a tractului protopresbiterial al Sibiului, care întrunită săptămâna trecută în conferință preoțească, sub președinția Prea Cucernicului șef tractual, a părintelui protopop Emilian Cioran, a dat dovadă că înțelege deplin apelul arhieresc îndreptat către clerul și poporul credincios ale sfintei noastre biserici, contribuind fiecare „nu dintru părere de rău, sau de silă“, ci ca prinos de laudă și recunoștință către Atotputernicul Dumnezeu, din a cărui milostivire nemărginită ne vedem astăzi alcătuind un stat național, în frunte cu un Domnitor al tuturor românilor.

Nu ne îndoim nici un moment, că fapta pilduitoare a preoțimii din protopopiatul Sibiu va găsi răsunelele convenite în toate celelalte protopopiate ale arhidiecezei.

Cu vie satisfacție anunțăm și contribuția profesorilor de la Academia teologică „Andreiană“, în frunte cu I. P. C. Sa păr. Arhimandrit Dr. Rosca.

Păr. Vasile Pașcău și-a arătat și de data aceasta însuflețirea sa pentru așezămintele sfintei noastre biserici.

Au dăruit pentru sf. Mănăstire Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus:

	Lei
Vasile Pașcău, paroh, Rapoțel	10,000
I. P. C. Sa Arhim. Dr. Eusebiu R. Roșca, rectorul Acad. teol., Sibiu	5000
Păr. Dr. Aurel Crăciunescu, prof. la Academia teol., Sibiu	5000
Păr. Ilie Beleuță, prof. la Acad. teol., Sibiu.	5000
Nicolae Colan, prof. la Academia teol., Sibiu	5000
Dr. Iosif Hradil, prof. la Academia teol., Sibiu	5000
Pe lista de subscriere a P. C. prot. Em. Cioran, următorii:	
Romul Bucșa, paroh, Sibiu	2500
George Modran, paroh, Poplaca	2000
Maniu Lungu, paroh, Rășinari	2000
Ioan Roman, paroh, Tălmăcel	2000
Nicolae Topolog, paroh, Turnișor	2000
Ioan Bânda, paroh, Roșia	2000
Isaia Popa, paroh, Ocna-Sibiului	1500
Mihail Neagu, paroh, Slimnic	1500
Andrieu Milea, paroh, Șura-mare	1500
Ioan Druhora, paroh, Boița	1000
Toma Modran, paroh, Bungard	1000
Iosif Aron, paroh, Cîsnădie	1000
Victor Slăvescu, paroh, Mohu	1000
Ioan Demian, paroh, Nucet	1000
Alex. Vidrighinescu, paroh, Ocna-Sibiului	1000
Emil Dancășiu, paroh, Rășinari	1000
Ilie Brad, paroh, Rusiori	1000
Dumitru Bunea, paroh, Sadu	1000
Ioan Marin, paroh, Rîusadului	1000
I. B. Boiu, paroh, Sibiu Josefina	1000
Nicolae Dorca, paroh, Loamnăș	1000
Nicolae Mănițiu, paroh, Vurpăr	1000
Ioan Ioanovici, paroh, Ruși	1000
Nicolae Vlad, paroh, Șelimbăr	1000

Lei: 67,000

Suma de mai înainte Lei: 245,500

Suma totală Lei: 312,500

Statistica oficială ne mai arată că și în ce privește numărul canonicilor sau consilierilor, greco-catolicii și romano-catolicii întrec cu 60% îndreptățirile față de numărul sufletelor, pe care le reprezintă, și tot asemenea și în ce privește numărul protopopilor.

Salarizarea

Dar unde statistica oficială conține date cu desăvârșire întristătoare pentru biserica noastră strămoșească, e la capitolul salarizării preoților. Aici statistica ne spune, că preoții ortodocși cu seminarul inferior sânt salarizați abia cu 250 lei lunar salar de bază, cei cu seminarul superior cu 350 lei lunar, cei cu teologia academică sau cu titlurile de licențiați și doctori cu 500 și 600 lei lunar. Și statistica oficială ne aduce exemplul nominal următor: pe când părintele catolic Zomora din Alba Iulia, celibatar, are dela stat o plată lunară de 16.140 lei, preotul ortodox-român Victor Uscătescu din munții Halmagiului care hrănește zece suflete, are o congruă dela stat de abia 3415 lei lunar.

Exemplul acesta este într'adevăr cum nu se poate mai întristător pentru vitregia, cu care

e tratat clerul ortodox față de cel minorita sau catolic.

Parohiile

Dacă într'adevăr sânt multe parohii, care au îndreptățirea să existe, fiindcă credincioșii lor întrunesc un număr însemnat, apoi statistica ministerului cultelor ne arată că *uniții* (greco-catolicii) au parohii în jud. Făgăraș, bunăoară, la Rucăr cu 10 suflete, la Calbor cu 20 suflete, a B halț cu 82, la Ludișor cu 112, la Hurez cu 133, apoi în jud. Trei-Scaune la Sf. Gheorghe cu 20 suflete, la Arcuș cu 30 și în Hunedoara la Goslău, Beriu și Sebeșul-nou cu 2—3 familii, iar *reformații* au de asemenea parohii la Cricău, la Benic, la Teiuș și Sântimbru, tot numai cu două sau trei familii.

Am publicat aceste interesante date statistice oficiale, care ilustrează destul de limpede cât de nejustificate sânt plângerile celorlalte culte din țară contra măsurilor legale, pe care biserica strămoșească le ia ca să-și asigure trăinicia și temeliile acestei instituții naționale, pavază de atâtea zeci de veacuri pentru păstrarea ființei noastre etnice.

Emil Clușanu.

Preotul ca om cu viață de model

Modul de gândire și acțiune, pe care are a-l observa preotul în toate ramurile vieții sale particulare și publice este indigitat în mod imperativ în cuvintele Mântuitorului: «Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând ei faptele voastre cele bune să premărească pre Tatăl vostru cel din Ceruri».

După doctrina creștinismului viața omenească este un dar dela Dumnezeu, încredințat nouă, ca prin punerea în aplicare a principiilor evangheliei, să conlucrăm la înaintarea și fericirea noastră, precum și la înaintarea societății, căreia aparținem.

După programa indigitată de Mântuitorul în cuvintele de sus, precum și după natura instituției preoțești, preotul instruiască și conducă credincioșii în spirit creștinesc numai atunci, dacă credincioșii văd într'ânsul un om cu o viață creștinească de model; iar această viață creștinească consistă întru a pune în aplicare principiile de credință și moralitate ale creștinismului, așa precum a făcut aceasta bărbății cei mari, cari au dat direcțiune bisericii.

Preotul reprezintă și activează în mod viu și văzut pre Mântuitorul Hristos în întreita lui misiune, și anume ca învățător al neamului omenesc, ca preot adecă mijlocitor între om și Dumnezeu și ca rege, stăpân și stăpânitor asupra modului de gândire și acțiune al credincioșilor, prin activarea doctrinei evangheliei.

Acestei întreite misiuni preotul satisface cu succes numai atunci, — dacă tot ceea ce vorbește, și simbolizează prin acțiunile sfinte ale cultului divin public și privat va întări prin fapte, prin exemplul său propriu.

Din acest motiv cere apostolul Pavel în epistolele sale către Timoteu și Tit dela preoți, ca întru toate să aibă o viață fără prihană. «Întru toate dându-se pe sine pildă de fapte bune, întru învățatură, întregime, cinste, nestrictăciune».

Spre a putea servi ca model de viață creștinească credincioșilor, preotul se va nizu, ca în viața sa particulară să aibă o casă de model, o casă, în care predomină spiritul bisericii creștine: pacea, lucrul și iubirea de oameni; iar în viața publică în toate acțiunile sale se va nizu să reprezinte spiritul și direcțiunea bisericii. Va stărui să pună în aplicare doctrina pe care o vestește de pe amvon, și ceea ce lucrează în sfintele acțiuni, cari îi sunt încredințate în și afară de biserică.

Va stărui neîncetat a predomni și a-se înălța peste orice patimă omenească; se va feri de vorbe nesocotite, de vătămări. Va fi blând, îndelung răbdător, activ, zelos și mai presus de

toate va îngriji, ca prin tot ceea ce lucrează, se contribuie cu exemplul său la alimentarea și ridicarea sentimentului de pietate creștinească al credincioșilor.

De modul de gândire și acțiune al preotului, după cum se manifestează în viața lui particulară și publică, — sunt legate multe și mari interese ale poporului credincios; pentru că poporul nu este totdeauna dispus a se capacita și a asculta de vorbe, — ci voeste a vedea și a-se capacita prin faptele aceloră, cari au luat angajamentul să-l învețe și să-i dea o direcțiune sănătoasă pentru o dezvoltare și propășire sigură și succasă.

Această împrejurare pedagogică reclamată de firea poporului, trebuie s'o aibă preotul în continuu în vedere pentru a putea produce rezultate întru ameliorarea mersului poporului spre perfecțiunea creștinească.

Cumpăna unică dreaptă și neînșelătoare, cu care se poate măsura cu deplină dreptate valoarea și prețul real al activității preotului este numai una și anume: încât a contribuit dânsul prin activitatea sa pastorală și în special prin modul său de viață la înaintarea poporului în cele bune și folositoare; chiar pentru aceasta modul, în care se prezintă preotul lumii în viața sa particulară și publică este pentru educațiunea poporului de o valoare atât de însemnată, pentru că preoția și funcțiunile ei nu sunt un mijloc de câștig și de trai; ci o instituțiune menită a produce rezultate văzute în înaintarea poporului pe care îl păstori, iar pentru realizarea acestor rezultate văzute, mijlocul cel mai puternic este modul de viață al preotului.

Stimulul principal, care îndeamnă și conlucra neîntrerupt, ca preotul se învețe poporul prin exemplul său, prin o viață de model, este conștiința sa oficială, ambițiunea sa preoțească și greutatea răspunderii, ce o are față de Dumnezeu și de oameni, iar mijlocul prin care cumpănește și judecă, dacă și încât viața sa particulară și publică este o viață de model sau nu, — este starea în care se găsesc credincioșii și anume dacă ei înaintază în bunele moravuri și în genere în cele bune și folositoare — atunci este dovadă, că preotul are un bun mod de viață, iar dacă nu observă aceasta, atunci să stăruiască de a-și schimba însuș modul de viață, — ca viața sa creștinească de model se schimbe în spre mai bine modul de viață al al credincioșilor săi.

Anunțuri și publicații se primesc cu prețuri cumpătate la administrația ziarului

Telegraful Român

Mâni

neconoscute mi-au trimis, prin talna inserării jumurii, un erin înalt și firov. Toată noaptea mi-a veghat la căpătâiul muncii, înflorindu-mi gândurile. El însă a plâns.

Da, în surâsul dimineții îi găsi tăcutele petale înlăcrimate. Ori poate era numai roua îndureratului meu suflet? ...

Talna lacrimilor îmi fură lumina gândului, doar fermecat îmbrățișam, cu priviri înfrigurate, scâlpirile de curcubeu vrăjite de raza proaspătă a soarelui în răsărit. Da, tragedia rază mângâia lacrima crinului și înflorat surprinsei în minunata-i oglindire icoana inimii cu podoaba și sărăcia cămărușei de taină.

...In colțul de după ușă încremenise cenușa copilăriei; o mângâiau blând mohorâtele umbre ale uitării. Sub fereastră înverzta, în freamăt înăbușit, arbuștii tunși ai dorurilor nestajnice. Pe înrămurile lor tulpini se încoldeau șerpilor verzi ai pozelor cu ochi de aur. Din gurile lor fumegau neadormitele ispite.

Din glastre de mărăgănt visurile ofiile își scuturau duioasa strălucire a petalelor de trandafir. Doar ancestrala invidie le răbufnea galben fum de otravă.

În umbra arbuștilor înfloreau tîmlele vlorele credinței. În sânge le svăcnea florul temerit de a nu fi înecate de volbura îndoleliilor ori de spîni desnădejdiu chinuitoare!

Sub icoana Domnului, țesută din lumina vlorelelor, zâmbia floarea tinereții veșnice, miruită cu surâs de îngeri, doar în cădelniță ardeau cărbunii dragostii divine.

Bunătațea, luminată de candela strămoșilor cucernici, odihnea parecă obosită în ungherul de taină. Încrederea în biruința veșnică îi înfloreau fața de cheruvim, iar privirile-i de pace îmblânzeau năpărcile pozelor cu timbi de ispită.

Numai durerea plângea pe pragul ușii. Lacrimile ei pătrundeau la rădăcinile vieții...

Z. Sandu.

Citiți și răspândiți ziarul

Telegraful Român

Despre orbul însănătoșat de Isus Hristos aproape de Jerichon

— Meditație —

«Și a fost când s'a apropiat El de Jerichon un orb ședea lângă cale cerșind, și auzind norodul trecând a întrebat ce este aceasta. Și a zis lui, că Isus Nazarineanul trece. Și a strigat, zicând: Isuse, fiul lui David, miluește-mă. Iar ceice mergeau mai înainte certau pe ei să tacă, ear el cu mult mai vărtos striga: Fiul lui David, miluește-mă». (Luca XVIII).

Aici vom considera virtuțile acestui orb arătate în rugăciunea sa. Prima virtute a fost credința și încrederea mare în Hristos, crezându l că este Mesia, Fiul lui David și Dumnezeu și carele toate le poate. De aceea lui singur i se cuvine a ne milui și a ne aduce ajutor în necazurile noastre.

A doua virtute a fost zelul și afectul rugăciunii, care proveniau fie din cunoașterea orbiei și mizeriei sale, fie din nădejdea concepută că Hristos îi va da sănătate.

A treia virtute a fost constanța și perseverența în rugăciunea lui, deoarece fiind admoniat să tacă, aceste observațiuni mai vărtos l-au încurajat de a-și ridica și mai tare glasul și a repeși neîncetat cererea sa.

În acest orb trebuie să mă văd pe mine orb duhovnicește, de dublă orbie a ignoranței și greșelei, a eroarei și pasiunii cari orbesc cei doi ochi sufletești cari sânt cunoașterea și iubirea. De aici trebuie să înțeleg că toată viața am șezut oțios neglijând faptele virtuozose la care am fost obligat în forța stării mele de creștin, ci din contră m'am ocupat de a cerși dela creaturile lumii lucruri de o importanță trecătoare, care desfătându mă cu plăcerile, onorurile și bogățiile lor false mă țin preocupat în viața mea. Dar toate aceste desfătări sânt niște nimicuri trecătoare, precum e milostenia celor săraci dată de trecători. Examinând această mizerie a sufletului meu, orb, oțios și cerșetor, trebuie să strig și eu către Isus Hristos ca unul și singurul ajutorul meu zicând: Isuse, fiul lui David, miluește-mă. Dar această rugăciune trebuie împodobită și ea cu virtuțile susnumite ale orbului, ferindu-ne mereu de cele patru piedici cari obvin mereu în decursul rugăciunii. Aceste piedici sânt următoarele:

1. Diferite distracțiuni și cugetări stăine care nu ne lasă să fim atenți și ne fac să ne îndepărțăm dela rugăciune, neștiind nici ce cerem.

2. Muștrarea conștiinței pentru păcatele săvârșite, care năvălind asupra noastră nasc în noi neîncredere și ne înspăimântează, zicând: Cum îndrăzniți a ridica glasul către Dumnezeu fiind noi așa de păcătoși?

3. Diferitele preocupări și mizerii ale trupului, și pe urmă

4. Multiplele și feluritele ocupațiuni și griji ale acestei lumi.

Câteodată se întâmplă că aceia cari însoțesc pe Isus Hristos, adecă confrății ai noștri, ne întrerup în rugăciunea noastră seducându-ne sub vălul evlaviei false, și prin purtarea lor puțin corectă ne face să deviem din sfera unei adevărate rugăciuni. Dar noi, cu toate aceste obsta-

„Tatăl nostru“

(Urmare).

de N. NEAGA, licențiat în teologie

După spusele Mântuitorului aceasta e cheia ce deschide cerul. «Nu celce zice Doamne, Doamne, va intra în împărăție... ci celce face voia Tatălui», (Mat. 7, 21), «acela care are porunca mea și o ține, acela care mă iubește» (Ioan 14, 21), — zice Hristos.

Mântuitorul tuturor oamenilor s'a lăsat condus întru toate de voința Preainaltă. (Luca 22 42). El și-a manifestat ascultarea sa prin întreagă viața. Ascultarea sa a fost cea mai perfectă ascultare de Dumnezeu.

Strălucită pildă de ascultarea glasului dumnezeesc au dat sfinții părinți și martirii bisericii noastre: Valentinian amenințat pe Vasile cel Mare în caz că nu trece la Arianism cu despoierea averii, exil, moarte. Atunci răspunse Sfântul: «Nu mă tem de despoierea averii, căci nu-mi poți lua decât hainele și cărțile, nici de moarte, că mă voi apropia de împărăția după care inima-mi însetează».

cole, ca tari credincioși, nu trebuie să încetăm a ne ruga în sufletele noastre, ci din când în când să strigăm și cu gură: Isus fiul lui David, miluiește-mă.

Și dacă aceste obstacole și distracții ale altora vor continua a ne distra din rugăciune, să ne însușim de aci prilejul de a ne ruga cu evlavie mai mare exclamând asemenea lui David: Izbăvește-mă Doamne, că sarcă și mișel sunt eu și inima mea s'a tulburat înăuntrul meu. Ca umbra când se abate, așa și eu m'am luat în laturi dela Tine și scuturatu-m'am ca lăcustele «prin cugetările mele depărtându-mă dela Tine în alte locuri». (Ps. 108).

Înădușește Doamne cugetările cari mă țin departe dela Tine și întărește-mă ca să mă pot ruga și să te pot lăuda pe Tine.

Punctul II.

«Și stând Isus, a poruncit să-l aducă pe el la Sine»; ear apropiindu-se de dânsul l-a întrebat zicând: Ce voiești să-ți fac? ear el a zis: Doamne să văd! Și Isus a zis lui: Vezi?»

Întâi vom considera că Isus Hristos deși îndată a priceput strigarea acestui orb, totuși a disimulat ca și când nu l-ar auzi pe el, pentru a pune la probă constanța cererii sale, pentru a-l crește dorința lui spre însănătoșare. De multe ori acelaș lucru îl face și cu noi, pentru ca perseveranța în cerere să fie ca dispoziție pentru a primi ceea ce cerem. Dar Isus Hristos îndată își arată blândețea și bunătatea sa oprindu-și pașii la glasul unui cerșitor orb, pe care deși a fost cu dânsul o mulțime de oameni, i-a oprit pe ei, poruncind să-l aducă pe el la Sine pentru a-l însănătoși. O, Isuse Hristoase, soarele justiției care ascuți de cuvântul omului în mijlocul cerului oprind pașii tăi pentru a-l da vederea dorită, auzi glasul meu și luminează orbia mea, deoarece nu pot avea bucurie dacă nu voi vedea lumina cerului.

A doua: vom considera, că acest orb auzind că este chemat de Isus Hristos: «Iăpădându-și haina sa s'a sculat și a venit la Isus». (Marcu X 50). Aci ni se arată bucuria sufletului acestui orb care simțind chemarea internă a lui Dumnezeu și inspirația divină pentru executarea acestei chemări renunță la toate și le abandonează în nădejdea de a găsi toate cele ce le dorește pentru mântuirea și perfecțiunea sa. Astfel fac cei chemați la starea călugărească și preoțescă.

În fine vom considera taina întrebării lui Isus Hristos: Ce voiești să-ți fac? și al răspunsului orbului: Doamne, fă să văd, — și în fine al cuvântului lui Hristos «vezi?». Cu acest singur cuvânt Isus Hristos a împlinit toată dorința orbului ca răsplătă a credinței lui mari prin care cerea vederea.

O Doamne Dumnezeule, știu că ai întrebat pe cel orb ce voiești, pentru a ne învăța că tu voiești a împărtăși darul milei Tale numai acelor cari se predispun pentru primirea lor. O! așa dori să-mi spui și mie: Ce voiești să-ți fac? Eu îndată îți voi răspunde: Doamne, să văd! cu ochii credinței celei vii pe mântuitorul meu dar nu orice lucru și în orice mod, ci să văd pentru a-l cunoaște și a-l iubi, deoarece această cunoaștere unită iubirii este însăși viața veșnică.

Martirul Epictet căruia i se jupuipe pielea și care a fost ars de viu, striga întruna: «Doamne, făcă-se voia Ta! Doamne, făcă-se voia Ta! prin ei» (Liguori A. M.: Der vollkommene Christ pag. 289).

Omul zilei crede că cuprinde universul cu speculațiunile rațiunii, desleagă enigmatul lumii cu ascuțișul spiritului său. Se sbate un lung șir de ani în această rătăcire, ca să cadă apoi apăsător și ros de dinții vremii, la poalele bătrânei sentinți: οἷδα οὐδὲν εἰδέναι.

Nimic nu se poate fără voia lui Dumnezeu, nimic fără știrea lui. «El a numărat nisipul mărilor, picăturile ploii, și zilele veacului»; în mâna lui e soarta Neamurilor. Dumnezeu e acela, care aude pe nefericit și-l scapă de toate necazurile; (Ps. 34, 5) El păstorul credincios, care caută turma rătăcită, cloșca, care ocrotește puii sub aripile sale.

Dreptacea esența acestei cereri: ca noi, să nu cunoaștem alt glas, decât pe cel al bu-nului «Păstor».

Numai pășind pe urmele Lui, vom frânge a nțul rătăcii pentru totdeauna, vom avea: nu

Rogu te Doamne, ca să văd voia Ta cea divină și legea Ta cea sfântă pentru a o observa, să mă văd și pe mine pentru a mă cunoaște, să văd și creaturile Tale nu cu ochii mei cei trupești din curiozitate, ci cu cei sufletești, pentru a vedea în ele pe Tine, creatorul meu, dela care primesc toate bunurile și în fine să văd la timpul său Dumnezeirea Ta și Treimea persoanelor, în societatea căreia sufletul meu să fie părtaș viziunii fericirii Tale.

Punctul III.

«Și i-a zis lui Isus: Vezi credința ta te a mântuit și îndată a văzut și a mers după El mărind pe Dumnezeu» (Luca); Vom considera că Isus Hristos a dat credinței orbului tot ceea ce se ținea de Atotputernicia și mila sa pentru a lăbrea credinței, deoarece credința este aceea care ne predispune la lucruri minunate, precum o spune și Isus Hristos când celor orbi cari cereau vedere le a grăit: «Credeti că pot să fac eu aceasta, grăit-au lui: Așa Doamne. Atunci s'a atins de ochii lor grăind: după credința noastră fie vouă! și s'au deschis ochii lor». (Matei IX).

Azi trebuie să observăm că în ambele cazuri acești orbi pentru credința lor mare în acelaș moment au căpătat sănătatea, pe când un alt orb pentru puțină credință a sa nu deodată, ci pe încetul și în intervale și-a recăpătat complet vederea. Deși Isus Hristos «scuipa pe ochii lui și punându-și mâinile pe el l-a întrebat de vede ceva și ridicându-și ochii a zis: Văd oameni ca copacii umblând, după aceasta iarăși și a pus mâinile pe ochii lui și l-a făcut de a văzut și s'a îndreptat și a văzut luminat pe toți» (Marcu VIII). În aceste vindecări Isus Hristos ne propune duplul mod prin care ne împărtășește nouă lumina cea spirituală și perfecțiunea sufletului. Primul mod este extraordinar, grabnic și momentan, precum e și convertirea lui Saul. Al doilea este ordinar încet și efectuat pe nesimțite împărtășindu ne la început cunoașterea obscură a misterelor sale și apoi mai clară, crescând această claritate a cunoașterii după pozițiunile primitorului, până ce toate le vede clar și lucrurile cele divine cu atâta lumină, și atât este de sigur despre ele, încât le ar deosebi, suindu-se, precum zice apostolul, din mărire în mărire până ce se preface în chipul mării sale (II Cor. III, 18).

În fine vom considera că acest orb văzându se sănătos «a mers după Isus mărind pe Dumnezeu». Fiind faptele lui Isus Hristos perfecte cu vederea cea trupească, i-a dat și vederea cea sufletească, că uitând toate lucrurile să i urmeze Lui dela care a primit atât de mari binefaceri. De aici trebuie să învățăm că lumina cea internă care o primim în rugăciune, are în vedere ca țintă imitarea lui Hristos și virtuțile sale, precum și preamărirea și mulțămirea pentru binefacerile primite.

Fă, Doamne, ca deschizându mi ochii sufletului meu să Te văd pe Tine și să îți urmez Ție, rugându-Te de a mă întări cu darul Tău, pentru a-ți putea urma Ție în întreagă viață, până ce ajung a Te avea în mărirea Ta. Amin.

Lidarh.

sbucium, lupte, și răboaie monstruoase, ci «pe pământ pace, între oameni bună învoire» (Luca 2 4).

4. „Pânea noastră cea spre flintă (cea de toate zilele) dă-ni-o nouă astăzi»

Părinții bisericești vorbesc la locul acesta de o pâne spirituală, durabilă, spre deosebire de cea pământească. Ei referau atributul επιούσιος la sfânta taină a Euharistiei (Neu. Test. Studien col. pe 1914 Lipsca A. Seeberg: Vater-Unser u. Abendmahl pag. 109).

Tertulian zice «Pânea cea de toate zilele se referă la nevoile noastre pământești, cu toate acestea e bine a înțelege pânea spirituală» (la Knöpfler A., Vater-Unser in Bild u. Wort, Freiburg 911 pag. 26).

Origen o numește: «pânea pe care ni-o dă Isus», dar nu vom greși — zice el — dacă vom înțelege amândouă, atât pe cea spirituală, cât și pe cea corporală (Knöpfler: op. cit. pag. 27). Ciprian li zice: «pâne spirituală, dar în deosebi «corporală» (Zahn T.: Ev. des Heiligen Matth. Leipzig 1903 pag. 275). Atanasie înțelege: pânea lumii viitoare; (Godet T: Kom-

Cărți nouă

Au apărut:

Zile trăite, de P. S. Sa Episcopul Orăzii Roman R. Ciorogariu. Oradea, 1926. Un volum de 519 pagini. Prețul 350 Lei.

Cartea Preasfințitului episcop dela Oradea este alcătuită cu toată competența și avântul scriitorului cunoscut astăzi, ca și pe vremuri, sub numele mângăios și smerit de «Uncheașul».

Materialul, distribuit în patru părți, ne înfățișează evenimentele petrecute sub ochii generației actuale în ultimii 12 ani, începând cu războiul mondial până la armistițiu, urmat de revoluție și pățaniile autorului în aceea vreme la Oradea: fapte și caracterizări de sub imperiul român, și la sfârșit pagini din război și pace, cu interesante articole apărute în presa ardeleană, scrisori și discursuri, mai ales în legătură cu viața din ținutul bihorean.

Publicația Părintelui episcop dela Oradea este o lucrare voluminoasă bine gândită și frumos expusă. Tipărită cu îngrijire, merită să fie recomandată spre citire tuturor intelectualilor români, cari se interesează de mișcările culturale, bisericesti și naționale din Ardealul de astăzi.

Dintr'o recenziune mai lungă, apărută în ziarul basarabean, *România Nouă*, și semnată de medicul Fr. I. Pop, despre aceeaș carte, redăm pasajile ce urmează:

Puține sânt lucrările conștiincioase, care să traducă real marile evenimente ce au precedat și au contribuit la întregirea României Mari. E o pagubă mare pentru istoria și pentru înțelegerea stărilor, lucrurilor și oamenilor, faptul că se scrie puțin și diluat. De aceea ne bucură apariția cărților ca cea P. S. Episcopul Orăzii: Roman R. Ciorogariu.

E sugestiv titlul cărții, în care «uncheașul» — cum i se zicea pe vremuri și-i se zice și azi în cercurile sale intime — arată ca întrun calidoscop, expuse într'un limbaj de vechi povestitor, lăsând să treacă pe dinaintea ochilor noștri sufletești, filmul unirii Ardealului cu Țara-Mamă.

Autorul e unul dintre cei mai intransigenți luptători ai cauzei românești în Ardeal de pe timpul ungerilor și ai revoluției postbelice, din care cauză a avut de suferit extrem de mult din partea diferitelor guverne ungurești, cum și din partea «roși»-lor lui Bela Kun, bolșevicul ungaro-evreu, care voia să facă reală amenințarea șovinistă că: *Ardealul va trece la România, fără Ardeleni*.

E o carte extrem de interesantă, ce palpită în scene emoționante. Oameni, fapte, documente, sânt evocate puternic de peana măiastră a autorului.

Și, autorul — «uncheașul» — îndeamnă astfel generațiile actuale și viitoare la iubirea de țară, la dragostea față de România Mare:

«Gândurile acelea să ne fie izvorul de îndemn de a ne consacra întreaga viață României, ca să nu mai ajungem în robie. Gândul acela trebuie să fie cuprins în toate rugăciunile

mentar z. d. Ev. des Lukas (Deutsch. von Wunderlich) Hanover 1872 pag. 282) Hieronim: «panem superstantialem» (Zahn op. cit. p. 276). Augustin dă prioritate celei spirituale, dar o aduce în legătură cu cea trupească ca o a doua pâne (Zahn op. cit. pag. 276). Ioan Hrisostom, a fost primul care a aderat la înțelesul corporal al pâinii (Seeberg op. cit. pag. 109).

Părinții vechi s'au bazat în afirmările lor, cu privire la chestiunea aceasta, pe diferite părți din vechiul așezământ; (Exod 13, 14; Gen. 30, 3 etc.). Ei s'au referit și la cuvinte de ale Mântuitorului: «Nu vă grijiiți ce veți mânca», (Mat. 6, 31) «lucrați nu pentru mâncarea cea peritoare, ci pentru cea care rămâne spre viața veșnică» (Ioan 6, 17) etc. Astfel au ajuns ei să asemene «pânea cea de toate zilele» cu pânea cea viitoare și veșnică.

Azi cei mai încercați tâlcuitori ai Sfintei Scripturi înțeleg cuvintele acestea ale rugăciunii domnești ca pâne a vieții pământești, de care avem nevoie pentru a ne pune în serviciul Domnului. «Fără un strict necesar de hrană și fără locuință, iar în cele mai multe părți ale pământ-

de toate zilele ale copiilor noștri, că în pietate către Patria. Mamă să crească apărători de țară».

Volumul «Zile trăite» e o expunere inteligentă, și documentată a stărilor, oamenilor și treburilor dinaintea războiului mondial, din timpul lui și de după el.

Face fală oricărei biblioteci, și e indispensabilă pentru oricine voește să cunoască în amănunte viața contemporană ardelenescă.

Comemorarea

semicentenarului războiului pentru independență

Universitatea liberă din capitală a luat inițiativa patriotică și culturală de-a întocmi un ciclu de instructive conferențe.

Implinindu-se, în 1927, ani 50 dela declararea războiului din 1877—78 Universitatea liberă va ține la Ateneul român din București, între 3 Februar și 7 April, o serie de prelegeri menite să lămurească multe chestiuni în legătură cu războiul pentru neatarnare, necunoscute până acum marelui public. Conferențieri sânt dnii: A. Lapedatu, I. I. C. Brătianu, V. Brătianu, generalul Radu Rosetti, I. Nistor, ș. a.

Cu ocazia comemorării semicentenarului războiului pentru independență, Universitatea liberă a luat inițiativa pregătirii marelui public prin conferențele ce se vor ține la Ateneul român. Totodată, conferențierii ei vor ține în zilele de 8 și 10 Mai, atât la toate ateneele populare din Capitală, cât și în toate orașele țării, de comun acord cu ministerele de război, de culte și de instrucție, precum și cu concursul societăților culturale locale, conferințe cu caracter istoric, slăvindu-se faptele de arme și lămurindu-se, mai ales în teritoriile alipite, importanța războiului pentru independență și proclamarea regatului.

Conferințele ținesc la închegarea sentimentului de demnitate națională și la slăvirea faptelor strămoșești, cultul eroilor și al virtuții fiind pietre sigure puse la temelie existenței neabbruncinate a unui popor.

Sbuciumări de prisos

— Isprava unui „călugăr” —

Ziarele din capitală raportează despre un incident petrecut pe amvonul patriarhiei, unde un oarecare Ioan Voinescu, călugăr venit cum spune dela Sf. Munte, a citit un fel de «afurisenie» asupra tuturor acelor cari trebuințează calendarul îndreptat.

Despre acest rățăcit ni se comunică, din Bran, următoarele amănunte:

În sărbătorile Bobotezei un individ s'a strecurat pe amvonul sf. Patriarhiei și de acolo a început a-și ține o vorbire care a produs rezonanză ascultătorii. Oprit să continue vorbirea, s'au găsit totuși câțiva indivizi suspecți, se zice că sectanți, cari au ajutat pe îndrăznețul «predicator» și l-au făcut scăpat.

Lucrul ar fi trecut poate neobservat, dacă nu se repeta a doua zi, cu «anatemă» la adresa Chiriarhilor și preoților.

tului nici fără îmbrăcăminte, omul nu poate exista» (Dr. D. Spănu: Suferințele sociale și Hristos pag. 89). Prin această cerere Domnul ține seamă de necesitățile noastre corporale. El ne îndeamnă să ne rugăm și pentru pâne, și pentru toate cele de lipsă existenței trupesti.

Pânea deși o avem, e în paza Domnului. Nimic nu atarnă numai de noi. Cel de sus ne poartă dulcea îngrijire de «Tată». Dumnezeu ni a dat viața. El este custodele fidel al ei.

Nu voim bogăție, ci numai acel puțin conștient de trebuință corpului pentru a se pune în serviciul Dreptății. De înotăm în abundență materială, sântem ușor abătuți dela preocupările duhovnicești, (Dr. W. Capitaine, Die Moral des Clemens von Alexandrien Padeborn 1903 pag. 158), deaceea Mântuitorul ne învață să cerem numai pânea cea de toate zilele. Dar Hristos nu vroia să zică, că prin cerere primim pânea, deci putem s'o cerșim în fiecare zi și încolo să nu lucrăm nimic trăind în lenevire. Când zicem: «Pânea noastră dă-ni-o Doamne...» trebuie să știm că numai prin muncă o câștigăm. «Omul e făcut pentru muncă ca pasărea pentru sbor»

Acum «predicatorul» a fost deținut și înaintat prefecturii poliției din capitală pentru a i se dresa actele necesare și a fi trimis la urmă.

Dar să vedem cine e autorul acestui incident. El e născut în comuna Măgura, din jud. Brașov. Încă din primii ani se deosebea cu totul de băeții normali: nu era în toată firea. Ajungând vârsta căsătoriei, la fata unui bun și cinstit gospodar. În decursul căsătoriei socrul observă că ginerele său e ținut deabinelea, — și a comis unele fapte pentru care în scurt timp căsătoria se desface. Deatunci a rămas hoinar, până ce a ajuns la schitul Ialomița, din munții Bucegi, acolo a cerut să fie călugărit, dar cunoscându-l ca zăpăcit, l-au sfătuit cu binele să-și caute întâi de sănătate. Hoinărind mai departe a ajuns la sf. Munte, unde neștiind, se vede, cu cine au de-a face, l-au călugărit.

Astăvară, îmbrăcat în haine de călugăr, cu față smerită și plete lungi, a venit din nou pe la Bran, crezând că în astfel de port lumea i-a uitat trecutul. A început a face propagandă contra calendarului, — însă a pățit-o, — deoarece poporul l-a huiduit. Oamenii ziceau atunci: un singur prieten mai are vechiul calendar, — dar nici acela nu-i cu mintea întregă...

Pr. N. Cărmănaș.

INFORMAȚIUNI

In ziua de 11 Ianuar a. c. iubiții noștri Suverani au sărbătorit aniversarea a 35-a a căsătoriei. Toți bunii patrioți din țara întregită au luat parte cu omagială dragoste la frumoasa prăznuire a MM. LL. Regelui și Reginei. Dorim, și la această ocazie, deplină însănătoșire înțeleptului nostru Stăpânitor, ca să ne poată cârmui mulți fericiți ani, alături de neîntrecuta Suverană, M. Sa Regina noastră Maria.

Cu prilejul anului nou, MM. LL. Regele și Regina și Augusta Lor Familie primind din toată țara cele mai călduroase felicitări și urări, M. S. Regele a însărcinat pe dl președinte al consiliului să arate viile Sale mulțumiri: înaltului cler, d-lor reprezentanți ai națiunii, autorităților civile și militare, comerțului și diferitelor corporațiuni, precum și tuturor persoanelor particulare care prin adrese și telegrame, ca și prin înscrieri la palat, s'au grăbit să mărturisească simțemintele lor de respect, iubire și devotament pentru tron și dinastie.

În Italia. A. S. Regală Prințul Moștenitor Mihai a plecat Duminecă în Italia spre a petrece câteva săptămâni la mare. A. S. R. Principesa Elena, după ce-l va instala, se înapoiază în țară.

(Iov. 5, 7). Aceasta este concepția adevărată a Științei Scripturii muncă și nu cum se reproșează că revelațiunea creștină desconsideră sau are chiar oroare de muncă. «În sudoarea feții tale vei mânca pânea ta», (Gen. 3, 19), «ostenelele rodurilor vei mânca», (Ps. 127, 2), «șase zile să lucrezi», (Exod. 20, 9).

Isus a lucrat în atelierul de teslar al părintelui său până la etatea de 30 ani (Mat. 13, 55). Din cercul lucrătorilor și-a ales ucenicii, deacolo figuratele sale pilde învățătoriale. Pe apostoli îi silește la lucru: «Eu vă trimit pe voi să secerati», (Mat. 9, 39). iar altele zice: «lucrați până este ziua».

Pavel, care era împletitor de corturi, (Fapte 18, 3) s'a ostenit mai mult ca orișicare; (I Cor. 15, 10) el zicea: Dacă cineva nu voește să lucreze, nici să nu mănânce» (II Tes. 3, 10).

«Petru mergea suflecat la lucru», «trăgea pânza și prindea pește...» (I. Hrisostom la: Dr. D. Spănu op. cit. pag. 87).

«Câștigarea pâinii prin muncă neîntreruptă este un fel de filosofie: inimile astorfel de oameni sânt doar mai curate și sufletele lor mai

igiena socială și preoțimea. Ministerul sănătății și ocrotirilor sociale ofere un premiu de zece mii de lei pentru o lucrare privitoare la datoria preoțimii d'a participa activ la propaganda igienei sociale. Lucrarea va purta titlul: Preoțimea în slujba operelor de ocrotire și medicină socială.

Incuvlintare. Ministerul instrucțiunii, în urma adresei Sf. Sinod al bisericii ortodoxe române, a aprobat ca elevii din toate clasele cursului primar, să aibă câte o zi liberă înaintea unei sărbători sau Dumineci în cele două mari posturi: de Crăciun și de Paști, spre a fi spovediți și împărțșiți, după datinele credinței noastre strămoșești.

În ajutorul moșilor. E cunoscută situația tristă a locuitorilor din Munții apuseni ai Ardealului. Moșii, bătuiți de sărăcie și de boale, s'au adresat din nou guvernului, ca să li să facă dreptate și să li se dea în stăpânire pădurile și pășunile din munți lor, precum și dreptul convenit asupra minelor. În acest scop este necesară o lege specială, care să fie adusă în favoarea bravului popor munțean, cu un trecut din cele mai glorioase în istoria acestei țări.

Școala normală. Din Arad se anunță: Pe ziua de 1 Ianuar școala normală, confesională și școala normală de stat din Arad, s'au contopit sub numele de «Școala normală ortodoxă română de stat Titu Maiorescu». Profesorii dela școala confesională vor fi trecuți la stat, iar director al școalei va fi dl Șt. Ciuceanu. Profesorii vor fi numiți pe viitor numai dintre ortodocși și după recomandățiunea Consiliului eparhial, care va avea drept de control și asupra școalei.

Din Basarabia. Situația, în chestiunea calendarului îndreptat, este peste tot îmbucurătoare. După ce s'au luat din timp măsurile convenite pentru sărbarea Crăciunului din 1926, clarificarea definitivă a neînțelegerii se va putea face în scurtă vreme. Unde preoții și învățătorii, împreună cu tineretul școlar îndemnat de profesorii săi, au explicat țărănimii înțelesul calendarului îndreptat, credincioșii au ascultat de cuvântul înțelept și s'au convins de necesitatea îndreptării calendarului. Astfel, Crăciunul, Anul nou și Boboteaza s'au sărbătorit, în acele comune, de întreg poporul după calendarul îndreptat.

Caz de moarte. Văduva preoteasă Domnița Truța din Stremți a răposat în 10 Ianuar a. c. O jelește fica sa Elena n. Pușcaș și fiul Ioan preot în Gary Indiana (America). Odihnească în pace!

Rectificăm, după Neamul Românesc din 10 Ianuar a c., că dl profesor N. Iorga a plecat la Paris spre a-și face cursul la Sorbona și a îngrijii de școala ce o conduce la Fontenay-aux-Roses.

Incorporarea contingentului 1927. La 1 Februar se face incorporarea contingentului 1927. Ministerul de război a dat la timp ordinele necesare pentru primirea noilor recruți. Pe aceeași dată va fi eliberat contingentul 1925. Trecerea în miliții s'a fixat pentru ziua de 1 Iulie.

tari». Cu astfel de cuvinte preamărește Sf. I. Hrisostom munca» (Ibidem).

Numai prin muncă putem înlocui sau cel puțin suporta suferința, discordia și fărădelegea înlocuindu-le cu bucurie și pace. Munca și înfrânarea transformă «eul» omului. Organismul nostru chiar, e așa întocmit că-i în perpetuă lucrare: pulsul inimii, stomacul, creierul sânt predestinate să funcționeze o viață întregă. Munca ne îndulcește calea către unirea cu Dumnezeu, și spre a intra în patria din care am fost expulzați, avem nevoie de această călăuză credincioasă.

Ființa omului e dublă: corporală-spirituală. Partea corporală își primește nutremântul dela pământ, cealaltă dela ceriu. Precum omul trupesc moare dacă nu-l nutrim, așa sufletul neprimindu-și alimentația. Trupul se reîntoarce în pământ de unde a fost luat, va fi colb și cenușă, lut galben din care olarul își întocmește vasele sale, pecând sufletul după pelerinajul pe globul terestru își continuă calea spre viață.

Pe noi nu ne pot mulțumi desfătările ce ni le ofere această lume. Ele sânt întocmai ca viziunile unui caleidoscop ce prezintă tablour

Catedrală în Oradea. Actuala catedrală ortodoxă din Oradea, nefiind încăpătoare pentru numărul de acum al credincioșilor din acel oraș, P. S. Sa episcopul Roman a cerut consiliului comunal să destine locul zidirii viitoarei catedrale. Delegația permanentă a decis, ca acest loc să fie în parcul Ștefan cel Mare dinaintea tribunalului din Oradea.

Gest nobil. Un fiu recunoscător al bisericii ortodoxe române din Ardeal, *Dr. Aurel Căndea*, directorul Spitalului de stat, medic primar chirurg în Timișoara, fiul bătrânului nostru protopop Ioan Căndea din Avrig, a folosit în anii 1901—1907 stipendiu din fundațiunea fericitului și neuitatului Mecenat «Emanuil Gozdu» suma de 3860 cor. (treimii optute șasezeci coroane) și anume 260 cor. ca student pe clasa a VII și VIII-a la gimnaziul evanghelic din Sibiu, iar 3600 cor. ca medicinist în Cluj și Budapesta — deci după ce bunul Dzeu l-a înzestrat cu calități alese și a ajuns în poziția care se află — și-a adus aminte de binefăcătorul acestei fundațiuni, și și-a rescumpărat cele 2860 cor. cu 10 000 Lei (zece mii Lei) cari i-a vărsat la cassa fundațiunii Gozdu în Sibiu în 5 Iunie 1926 spre a se putea folosi și alți tineri sânguincioși de binefăcările acestei fundațiuni. Să dea Dumnezeu ca vrednicul fiu al bisericii să afle mulți, mulți imitatori.

Sectele religioase încep a se sporî și în Viena. Una din acestea introdusă abea în anul trecut, este secta mormonilor, care se ivește în Austria, sub numele de «biserica Domnului Isus». Se știe că unul dintre principiile de căpetenie ale mormonilor este poligamia; nu știm, oare mormonii vienezii s'arunțat sau nu la acest principiu. Secta mormonilor are de alt fel și în Germania câteva mii de adepți. Altă sectă vieneză este așa numita *Comunitate religioasă germanică*, un păgânism în toată forma; membrii comunității germanice se închină, ca vechii teutonii, lui Votan și celorlalte zeități păgâne germanice; «preotul» sectei din Viena este un profesor medic, care «păstorește» un însemnat număr de aderenți, recrutați și din intelectuali vienezii nemulțumiți, se pare, cu romano-catolicismul.

Congresul al 13-lea internațional de agricultură se ține la Roma între 23—28 Mai 1927, sub înaltul patronaj al regelui Victor Emanuel și sub președinția de onoare a dlui Mussolini, șeful guvernului italian. La congres se vor discuta, în secțiuni și în ședințe publice, probleme ce interesează de aproape țările agricole, în deosebi: problema producției, a târgului mondial al cerealelor, chestiunea cărnei și laptelui, și o mai științifică organizare a muncii. Dl prof. Gh. Ionescu Șisești, director general al îndrumărilor agricole, a luat inițiativa alcătuirii unui comitet de propagandă în România, pentru o largă participare a cultivatorilor și particularilor la congresul dela Roma.

Congresul pentru șampionatul de șah al țării. Zilele acestea s'a terminat primul concurs pentru șampionatul de șah al României, început în ziua de 28 Decembrie 1926 în Sibiu. Interesantele lupte șahiste s'au sfârșit cu rezultatul ur-

mător: Premiul I, și în legătură cu acesta, titlurile de măestru și șampion al României pentru anul 1927 a fost câștigat, cu 6 puncte, de dl Alexandru Tyroler, reprezentantul orașului Timișoara. Dl Zeno Proca, reprezentantul orașului București, a câștigat premiul II având cu o jumătate de punct mai puțin ca primul, adică 5½ puncte. Premiul III l-a primit dl Dr. Ioan Balogh reprezentantul orașului Cluj, iar premiul IV dl Aurel Lernovici, reprezentantul orașului Iași, cu 3½ puncte. Primii premiați vor fi delegați a reprezenta România la concursul internațional din Londra.

Nouă invenție. Doi ingineri suedezi, dnii Larson și Vogel, au inventat un aparat telefonic special care permite a primi și a înregistra comunicări chiar în absența abonatului și a le repeta apoi cu glas tare la rândul lui. La baza acestei invențiuni se află principiul gramafonului. Experiențele, făcute înaintea autorităților și a jurnaliștilor din Stockholm, au dat rezultate minunate.

Despărțământul Teiuș al Asociațiunii a fost reorganizat a doua zi de Crăciun, prin delegatul comitetului central, dl *Dr. V. Bologa*. Adunarea de reorganizare a fost bine cercetată, prezenți 77 membrii, popor și tinerime. Delegatul comitetului central, un fiu al acestui ținut, în cuvântul său de deschidere, a împrospătat interesante momente istorice din trecutul părinților noștri de pe aceste plaiuri. Figuri alese ale neamului, de a căror suflet mare avem să legăm firele pentru continuarea operei de educație și cultură a poporului român. Noul comitet s'a ales în sensul Statutelor mai nouă ale Asociațiunii, anume: 15 membri, dintre care 7 funcționari, în frunte cu preoții noștri din Teiuș: Dl *Petru Suciu*, președinte, dl *Vasile Bărlăuțu*, vice președinte, iar dl *Iosif Pop*, secretar, etc. Alegerea comitetului a fost aclamată unanim, de care legăm cele mai bune nădejdi. În decursul adunării s'au înscris 4 membri noi pe viață, 12 activi, și s'au încasat, ca taxe 2700.— Adunarea a avut și un epilog. Seara la 8 ore tinerimea intelectuală din loc a dat o reprezentație teatrală bine succasă, anume 2 piese de câte un act. Subiectul uneia din viața școlară a fetțelor adolescente, foarte bine reprodus. Se vedea, că unele dintre dșoarele diletante erau încă aievea pe băncile școlii, iar altele abia răsarite încă de pe băncile școlii, încât toate se simțeau de-abinele în elementul lor. Vivacitatea spiritului cu petulanța școlăriștelor desmerdate, au fost bine redade. A doua piesă cu subiect din viața socială: *Clubul Doamnelor* cu lectură literară, cu afecții la modă, rivalități etc. din viața Doamnelor tinere, cu atâta dispoziție pentru distracții. Piesa s'a desfășurat cu mult umor. Un cavalier, diletant bine consumat e cuprins de o grea dilemă, din *vândător* ajunge însuși *vânat*, apoi o ploaie de săgeți se descarcă asupra sa, în urma căreia rămâne uluit și nedecis, iar publicul plăcut amuzat. Diletanții și declamantele s'au degajat bine de rolurile lor. Au deșteptat dispoziție bună sufletească, care s'a continuat până târziu în valurile horei, etc. Câteva piese muzicale încă, fie de un cor mixt sau de bărbați, ar fi completat ansamblul

foarte nimerit. Rostul școlii noastre va năzui, fără îndoială, ca să completeze în viitor. Începutul s'a făcut și e promițător. Floreat și crescat!

Știri scurte. Ieftinirea trenului, pusă în vedere cu începerea anului 1927, nu s'a făcut. Prețurile de până acum rămân deocamdată neschimbate.

— Societatea internațională a vagoanelor de dormit introduce pe câteva linii din Cehoslovacia vagoane-lits și pentru clasa a treia.

— În Mai 1927 se ține la Praga un congres internațional al nefumătorilor. Va fi și o expoziție, care va avea să prezinte un tablou al vătămării sănătății pe urma fumatului.

— În vederea aplicării legii viitoare a învățământului secundar în România, ministerul instrucțiunii a dispus prelungirea de drept a aprobării tuturor manualelor didactice de curs secundar.

ȘTIRI LOCALE

La fondul Victor și Eugenia Tordășianu pentru înzestrarea fetelor sărace, dar cu alipire către Reuniune, a colectat vornicul ospetelor Ioan Imbăruș suma de Lei 1005.50 dela nuntașii dșoarei Mioara Tordășianu cu dl căpitan G. Ilescu. Nași au fost dl și dna Dr. Ieronim Stoichiță, dimpreună cu tot comitetul Reuniunii culturale a meseriașilor români din Sibiu. — Pentru prinos mulțumește: *Comitetul.*

Concertele simfonice populare, organizate de orchestra orașului Sibiu, se urmează regulat Duminecă de Duminecă, cu programe potrivite și excelent executate. Lumea sibiană le ascultă în număr tot mai considerabil, — dovadă că ideea întocmirii lor este cât se poate de nimerită.

Mișcarea populației în 1926. În anul trecut 1926 s'au încheiat în Sibiu 364 căsătorii, și adevă: române 83 (ortodoxe 73, greco-cat. 10), 119 săsești, 21 rom.-cat., 7 reformate, 1 unitară, 5 izraelite, 127 mixte. Nașteri: 1014, între cari: 404 române (321 ortodoxe și 83 greco cat.), 391 sași, 52 reformați, 10 unitari, 2 bapțiști, 19 izraeliți. Cazuri de moarte: 856, între cari 287 ortodoxe, 93 greco-cat., 291 sași, 110 rom.-cat., 46 ref., 8 unitari, 20 izraeliți, 1 fără confesiune.

Anunț. Sesiunea I a examenelor particulare va începe în 26 Ianuar. Elevii înscriși la acest examen se vor prezenta în aceasta zi la orele 8 a. m. în biroul Direcțiunii. Sibiu, 8 Ianuar 1927. *Diracțiunea.*

CĂRȚI ȘI REVISTE

«Veghează» cuvinte creștinești către tineret, este titlul unui interesant volum de 157 pagini, publicat de părintele protoiereu militar Ioan Dăncilă. Conține cuvinte adresate elevilor școlii militare de infanterie din Sibiu, al căror păstor sufletească este. Se află la Librăria arhidiecezană.

din ce în ce mai variate. Pânea zilnică, sănătaatea și altele sânt date numai spre a fi cheltuite pentru un țel mai înalt.

Avem chemarea nobilă de a sporî razele luminei divine și de a susține flacăra vieții sufletești. Nici sufletul nu trebuie infometat, nu e voe a-l lăsa o clipă măcar să înseteze. Prin neglijență îi stângem flacăra vieții, îl ucidem, și valorile durabile ale sufletului sânt mult mai presus de plăcerile fugare ale materiei.

«Pânea cea de toate zilele» se referă prin urmare mai întâi la nevoile noastre pământești, dar cu toate acestea ea înseamnă și pânea spirituală. «Nu numai cu pâne va trăi omul, ci cu tot cuvântul ce iese din gura lui Dumnezeu» (Mat. 4, 4). Măncarea lui Hristos a fost pâne materială, dar în măsură strict necesară, nutreământul lui principal a fost să facă voia celui ce l-a trimis. Conformându-ne voii acesteia, și noi nutrim sufletul nostru. Dar la aceasta Mântuitorul a adăus și o altă hrană sufletească pentru noi, adică împărțășirea cu trupul și sângele lui Hristos la sfânta taină a euharistiei. «Trupul meu cu adevărat este mâncare, și sângele meu

cu adevărat beutură; celce mănâncă trupul meu și bea sângele meu, întru mine rămâne și Eu întru el» (Ioan 6, 55, 58). «Eu sânt pânea vieții: celce vine întru mine nu va flămânzi și celce crede întru mine, nu va înseta niciodată.

Astfel trebuie orice creștin să înțeleagă cuvintele: «Pânea noastră cea spre tînță (cea de toate zilele) dă-ni o nouă astăzi».

5. „Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșișilor noștri“

Dupăce-și isprăvi Kant — filosoful dela Königsberg — excursiile sale prin spațiul gândirii, erumpe cam în următoarea cugetare: «Nimic nu mă miră atât de mult, ca bolta cerului înstelat și legea binelui din internul omului». E acelaș mister ce l-a preocupat pe «Apostolul lumii», capitele de arandul în scrisorile sale, e «legea înscrisă întru inimă», «legea binelui», «legea duhovnicească», «legea lui Dumnezeu». Acea potență a sufletului uman «ce ne spune c'o voce ce numai inima omului o poate înțelege, că va aproba numai o faptă bună și va desaproba orice faptă rea» (Prof. Dr. V. Gheor-

ghiu; Epistola către Romani. Cernăuți 924, pag. 15). Legea, a căru fruct — întrucât nu-i omul prisionier membrilor sale — este dragostea, dragostea, marea roată mișcătoare pe calea binelui.

Diadema legislațiunii creștine o formează legea dragostei. Înțelesul întregii învățături stă în această lege. Ce-i altceva decât dragoste? «Întinde-ți obrazul tău, fă bine celui ce te urește, roagă-te pentru celce te persecută. Iubirea este puterea și scăparea lumii. Ea desleagă veșnicul conflict dintre individ și mulțime» (Dr. D. Spănu op. cit. pag. 67). «A afirma universalismul prin principiul dragostei, aceasta e cel mai sublim principiu, partea cea mai divină a legislațiunii lui Hristos» (Dr. S. Ionescu: Morala antică și morala creștină. București 1923 pag. 14).

Plinirea dragostei nu este o lege mai presus de puterea omenească; epoca clasică a creștinismului ne ilustrează limpede că a voi e cu puțință omului. Iacob, fratele Domnului aruncat depe creasta zidului, a îngăduit graiului său să se roage încă înainte de moarte pentru greșișii săi: «Te rog sfinte Dumnezeule și părinte, iartă-mă că nu știu ce fac».

Convocare

Neîntrunindu-se în 16 l. c. numărul prevăzut de lege, se convoacă din nou adunarea generală ordinară pentru anul 1926 a **Societății române de înmormântare** din Sibiu, care va avea loc **Duminică, 23 Ianuarie 1927**, la ora 3 d. a. în sala festivă a Societății naționale culturale a meseriașilor români din Sibiu (strada Bruckental 17) cu următoarea ordine de zi:

1. Deschiderea adunării și numirea membrilor verificatori ai procesului verbal.
2. Raportul general despre activitatea societății în anul 1926.
3. Bilanțul și inventarul pe a. 1926 împreună cu raportul casierului despre situația casei și a averii societății.
4. Alegerea unei comisii pentru cenzurarea bilanțului și inventarului societății. Aprobarea lor de către adunare și darea descărcării comitetului și casierului pentru gestiunea anului 1926.
5. Hotărâre cu privire la propunerea comitetului pentru augmentarea fondului pentru întemeierea unui azil pentru bătrânii săraci, neputincioși și a destinării unei cote de binefacere din fondul disponibil ca ajutoare la săraci în anul 1927.
6. Exorimarea condolenței pentru membrii decedați în 1926 și în special pentru fostul membru al comitetului Iosif Marcu senior, decedat în 7 Dec. 1927.
7. Exprimarea mulțumirii societății pentru dăruirile făcute în anul 1926 la fondul pentru întemeierea unui azil pentru bătrânii săraci, neputincioși.
8. Hotărâre cu privire la crearea secției a V-a cu ajutor de înmormântare de lei 3000, pe lângă cele existente și schimbarea statutului în acest sens.
9. Eventuale propuneri.
10. Alegerea Comitetului pentru perioada de 3 ani 1927—29.

Sibiu, 17 Ianuar 1927.

Timotei Popovici,
președinte.

A apărut

în «Biblioteca Bunului Păstor» Nr. 15

Un păstor model

scrierea admirabilă a scriitorului cunoscut cetitorilor noștri **Gr. Petrov**, tradusă de **P. S. Sa Episcopul Nicodem**. E o lectură ca și care alta mai frumoasă și mai instructivă nu putem recomanda preoților noștri. A ieșit în zilele acestea din Tipografia arhidiecezană din Sibiu și se poate comanda de la Librăria arhidiecezană cu prețul de Lei 70. Ar trebui să nu lipsească din casa nici unui preot.

Diaconul Ștefan a fost ucis cu pietre, dar în pragul morții fiind striga într'una: «Doamne nu le socoti lor păcatul acesta» (Fapte 7, 60).

La dragoste ne împinge obligația de membri ai împărăției mesianice. În împărăția lui Hristos nu se permite răsbunarea. Nici când să nu răsplătim rău cu rău. Pentru greșeli și vătămări dragostea cere iertare, (Dr. Spănu op. cit. pag. 67) căci cuvântul Mântuitorului e nu de 7 ori, ci de 70 de ori iertare (Mat. 18, 22).

Creștinul nu blastămă, ci se roagă pentru dușmani. Nu cu ocară, ci «cu dragoste unul pe altul iubind, unul pe altul cu dragoste să ne întimpinăm» (Rom. 12, 22).

Toți oamenii trebuie tratați cu respect, nu putem servi «Dragosteii» și a tiraniza pe asociatul nostru. Cine zice: «Iubesc pe Dumnezeu și uresc pe aproapele, acela mințește»; (Ioan 4, 9) iar de iubim dușmanul, nu iubim răutatea dintr'însul, ci pe el ca om și creatură a lui Dumnezeu (Capitaine op. cit. pag. 248).

(Va urma)

Nr. 171/1927 Ep.

(4) 1—1

Prăvălie de închiriat

Localul cel mare de prăvălie din Sibiu, Piața Unirii Nr. 10, este de închiriat pe termen de trei ani, începând din 1 Iunie 1927.

Reflecții să-și înainteze ofertele lor până la 15 Februar a. c. Consiliului arhiepiscopesc ort. român în Sibiu, Str. Mitropoliei Nr. 45, unde se pot lua și informațiuni.

Consiliul arhiepiscopesc își rezervă dreptul de a alege liber dintre ofertanți.

Sibiu, 12 Ianuar 1927.

Consiliul arhiepiscopesc.

Nr. 399/1926

(3) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de cl. II. a Șibot, protopopiatul Orăștiei, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în «Telegraful Român».

Emolumentele împreună cu acest post sânt toate venitele satorite în coala B. cu folosința ecleziei în mărime de 12 jug. cad., stolele uzitate înainte de război după valoarea lor actuală, și câte o zi de lucru dela 280—300 familii. Casă parohială nu este.

Doritorii de a ocupa această parohie au a-și înainta cererea cu documentele cerute subsemnatului oficiu protopopesc în termenul indicat și au să se prezinte la fața locului în persoană, spre a face cunoștință cu poporul în biserică.

În înțelegere cu comitetul parohial din Șibot la 5 Decembrie 1926.

Orăștie, 20 Dec. 1926.

Vasile Domșa,
protopop

P. T.

Am onoare a Vă face cunoscut că am înființat în acest oraș **strada Menajului 6/a** o

COMPACTORIE

sub firma

Transilvania

Cunoștințele mele dobândite prin o practică îndelungată mă fac să sper că voi putea îndeplini toate comenzile, cu cari voi fi însărcinat.

Sunt în stare a efectua lucrări dela executarea cea mai simplă până la cea mai elegantă d. e.: broșuri, registre comerciale, blocuri, volume în jumătate sau întreg în pânză, volume luxoase în piele sistem semi francez, lucrări de galanterie în piele, montaje de casete, mape etc.

Vă rog să binevoiți a sprijini tânărul meu întreprindere asigurându-Vă că veți fi serviți în modul cel mai conștient.

Cu toată stima

(4) 1—1

LACZKO JULIU

Anunțuri și reclame

Cel mai răspândit ziar care poate fi întrebuințat pentru anunțuri și reclame în cercurile preoțești din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunțuri și reclame se primesc la Administrația ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

SEMINȚERIE

ARPAD DERI, Depozit de Seminte,

oferă semințele ei de proveniență germană, **garantate de rasă pură și cu rod**, fie semințe pentru moși, pentru grădini de legume, fie semințe de flori.

Trimitem prețuri curente gratis și franco.

ARPAD DERI, Cluj str Regina Maria 10
(127) 5—32

Ce să citim?

- St. Bezdechi: «Bucăți alese din opera Sf. Atanasie cel mare». Pag. 139. Lei 50.
- I. I. Beleuță: «Convorbiri asupra legăturilor bisericii cu credincioșii». Pag. 146. Lei 15.
- F. Bettex: «Creștinismul și studiul naturii» (traducere). Pag. 298. Lei 45.
- M. A. Calnev: «Combaterea sectelor raționaliste» Vol. I—IV. Pag. 239. Lei 60.
- A. F. Maunoury—Ciașanu: «Comentariul asupra epistolei Sf. Apostol Pavel către Evrei». Pag. 216. Lei 50.
- N. Colan: «La luptă dreaptă» (un capitol de strategie misionară). Pag. 43. Lei 15.
- N. Colan: «Sf. Pavel către Filimon». Pag. 34. Lei 10.
- Fr. W. Foerster—N. Colan: «Hristos și viața omenească». Vol. I. Pag. 264. Lei 65.
- Fr. W. Foerster—N. Colan: «Hristos și viața omenească». Vol. II. Pag. 294. Lei 65.
- Dr. Gh. Comșa: «Călăuza și combaterea sectelor». Pag. 126. Lei 25.
- Corelli-L. Cosma: «Varava». Pg. 395. Lei 60.
- A. C. Cosma: «Când și unde se poate începe evanghelizarea ort.». Pag. 35. Lei 20.
- Dr. Gr. Cristescu: «Capernaum! Capernaum!» Pag. 100. Lei 25.
- Dr. Gr. Cristescu: «Fapte și orientări creștine». Pag. 102. Lei 30.
- Dr. Gr. Cristescu: «Căile de urmat pt. răspândirea învățăturilor creștine în popor». Pg. 22. Lei 5.
- Dr. Gr. Cristescu: «Sinteze etico-sociale». Pag. 109. Lei 40.
- Dr. Gr. Cristescu: «Un capitol de pimenică ortodoxă». Pag. 78. Lei 30.
- Dr. Gr. Cristescu: «Mai aproape de Tine, Doamne». Pag. 320. Lei 100.
- Dr. Gr. Cristescu: «Precepția misterului». Pag. 39. Lei 20.
- Dr. Gr. Cristescu: «Pentru învierea entuziasmului pastoral». Pag. 60. Lei 30.
- Dr. Gr. Cristescu: «Slujba ta, fă-o deplin». Pag. 94. Lei 50.
- I. Dăncilă: «În slujba neamului prin evanghelie». Pag. 200. Lei 50.
- I. Dăncilă: «Veghează!» — cuvinte creștinești către tineret. Pag. 157. Lei 60.
- Dr. I. Felea: «Simboluri liturgice». Pg. 76. Lei 25.
- C. Ionescu: «Inima e cârmaciul minții». Pag. 200. Lei 70.
- G. Galaction: «Piatra din capul unghiului». Pag. 111. Lei 50.
- Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. I. Pag. 74. Lei 50.
- Dr. V. Gheorghiu: «Epistola către romani». Vol. II. Pag. 171. Lei 50.
- Dr. V. Gheorghiu: Sf. Evanghelie după Mateiu cu coment. Vol. I. Pag. 240. Lei 160.
- Gh. I. Ghia: «Împărăția lui Dumnezeu». Pag. 86. Lei 20.
- Arhim. P. Morușca: «Cuvântul lui Dumnezeu și sufletul omului». Pag. 84. Lei 10.
- † Nicodem: «Noul Testament». P. 636. Lei 50.
- Sheldon: «Adevărul preot». Pg. 260. Lei 40.
- Petrov: «Un păstor model». Pag. 224. Lei 70.
- Gaia-Păunescu: «Evoluția și știința». Pag. 183. Lei 40.
- Popescu: «Păr. Ilie Duhovnicul». P. 105. Lei 25.
- Dr. N. Popovici: «Manual de drept bis. ort. oriental». Vol. I. Partea I și II. Pag. 32. Lei 90.
- A. C. Popovici: Călăuza fericirii adică învățătura vieții după Sfânta Evanghelie. Pag. 80. Lei 15.
- Sadoveanu-Pătrășcanu: «Din viețile sfinților». Partea I. Pag. 262. Lei 45.
- Sadoveanu-Pătrășcanu: «Din viețile sfinților». Partea II. Pag. 253. Lei 80.
- Arhim. Scriban: «Cele 4 evanghelii în una singură». Pag. 296. Lei 80.
- Dr. S. Stăncu: «Contribuția preotimii române în războiul întregirii neamului». Pag. 179. Lei 60.
- Pr. C. Turicu: «Biserica activă». Pg. 92. Lei 30.
- Pr. Țincoca: «Catehismul creștin ortodox». Pag. 203. Lei 40.
- Pr. Vintilescu: «Cultul și Erezii». Pag. 180. Lei 70.
- Mitropolit Ch. Veniamin: «Efrem Sirul». Pag. 111. Lei 130.
- Mitropolit Ch. Veniamin: «Urmarea lui Isus». Vol. I, II, III, IV, V. Lei 30.
- Gh. Toma: Spice din lanul credinții. Pag. 44. Lei 20.

Cartile se pot comanda la
Librăria arhidiecezană, Sibiu

La **Librăria arhidiecezană** se află de vânzare:

Mineii lunii Mai

cu litere cirile, tipărit în Sibiu, în tipografia episcopescă la 1854, legat, ceva cam întrebunțat, 120 Lei.

Psaltirea

publicată românește la 1857 de diaconul Coresi, reprodusă cu un studiu bibliografic și un glosar comparativ de B. Petriceicu-Haşdeu. Edițiunea Academiei Române. Tomul I. București, 1881, legată solid, neîntrebunțată, 80 Lei.

La **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se află de vânzare

Părți alese din Biblie

tipărită cu litere latine, cu binecuvântarea I. P. S. Sale Dni Ioan Mețianu, arhiepiscop și mitropolit.

Prețul legat 30 Lei plus porto postal 10 Lei.

La **Librăria Arhidiecezană**, Sibiu, se află de vânzare cartea:

Cei ce nu trebuie uitați:

SIMEON BALINT,

Din istoria vieții sale, Fapte și lupte din Munții apuseni ai Ardealului, de E. HODOȘ. — Cuprinde pe 96 pagini: Clipe din viața eroului dela 1848 și a locuitorilor din munți. Răsboirea cu ungurii, în numeroase localități. Hatvani. Kemény. Cum a fost omorât Dragoș în Abrud. Interesantă corespondență. Cât au pierdut românii ardeleni în revoluție. Câteva cântece de pe ac-le vremuri. — Prețul: 40 Lei. Cu poșta 8 Lei mai mult.

Au sosit la Librăria Arhidiecezană
Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Noutăți literare: povestiri, călătorii, cărți pentru copii medicale, pedagogice, economice, povești; diverse biblioteci ca: Biblioteca pentru toți, Minervei, Căminul Semănătorului, Scriitorii români, Steaua, Flacăra, Clipe de nitare, Scriitorii celebri, Foi volante, Pagini alese din scriitorii români. Biblioteca Universală, Lumea copiilor Steaua copiilor, Astra nouă, Biblioteca clasică, Biblioteca inimii, Biblioteca Energia, Cunoștințe folositoare, Seria A, B, C, D. Biblioteca Agricolă și Biblioteca «Semănătorul», Biiblioteca creștinului ortodox.

La **Librăria Arhidiecezană** în Sibiu, se află de vânzare

Noul Testament

(cu litere cirile)

de
Andrei Șaguna

Prețul: crud 10 Lei —, broșat 20 Lei —, plus porto postal 10 Lei —.

Citiți

MEMORIILE

Arhiepiscopului și Mitropolitului
Andrei Șaguna

Au apărut într'un frumos volum, de 112 pagini, cu ilustrațiuni. Cartea cuprinde însemnările lui Șaguna despre fapte și întâmplări momentuoase din viața sa. Se află la

Librăria Arhidiecezană în Sibiu

Prețul: 25 Lei

La **Librăria Arhidiecezană** se află de vânzare:

Piatra din capul unghiului

Scrisori teologice

de
Gala Galaction

Prețul Lei 50

Liturgia pentru cor mixt, pe extensiune de 11 coșle 8° mare, legată frumos. Prețul 65 lei trimisă recomandat la adresa cumpărătorului. Cuprinde pe lângă cântările liturgiei sf. Ioan gură de aur irmoasele și troparele celor 4 praznice mari, fericirile, când servește arhierul, trei Heruvice, concerte (pricesne) etc. — Se poate comanda prin trimiterea înainte a prețului ori contra rmabrus la *Timotel Popovici*.

Reclama este
sufletul comerțului

La **Librăria Arhidiecezană**, Sibiu, se află de vânzare:

Preotul G. Petrov:

Pe urmele lui Hristos

traducere de: Episcopul Nicodem Munteanu
Prețul: Lei 45 —, plus spese de porto Lei 5 —.

În editura Comisiunii administrative a tipografiei arhidiecezane a apărut:

Istoria desrobirii religioase a românilor din Ardeal în secolul XVIII

de

Silviu Dragomir,

profesor universitar, membru al Academiei Române

Vol. I.

Cu 150 documente anexate.

Prețul 50 Lei.

Dela **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu se pot comanda următoarele
odoare bisericești:

Potire

Disc

Steluțe

Cădelnițe

Candele

Copie

Lingurițe

Cruci

Cruciulițe

Cununi

Căldărușe cu mătăuz

Clopoțele pt. altar

Cănuțe pt. Sf. mir

Garnitură pt. bolnavi

Prapori

Toate aceste odoare bisericești sunt din Alpaca (Argint de China) aurite și foarte frumos executate, cu prețuri favorabile.

A apărut și se vinde în **Librăria Arhidiecezană**, Sibiu

Calendarul Bunului Creștin

(Vechiul Calendar arhidiecezan)

pe anul 1927

Cuprinde bogată materie, cu multe chipuri

Conținutul acestui Calendar este următorul: Izvorul înțelepciunii. Insemnări din 1926. Poveste arabă. Întru slăvirea țării, de M. Sa Regina. Iertare (versuri). † V. Stroescu. Zici una, faci alta. Icoane din țara sfântă. Fel de fel: 1. Din gândirile Reginei. — 2. Cu apă din Iordan. — 3. Mărturisire. — 4. Păstorul înțelept. — 5. Slujbele religioase. — 6. Puterea vinului. — 7. Relele banului. — 8. Doi păstori. — 9. Cântarea copiilor. — 10. Sfaturi bune. — Biserica, măicuța (versuri). Muntele Athos. Moaștele sf. Dumitru. — Colindă ostășească. Corabia lui Noe. Nouă religie în India. Se închină la idoli. După sfatul diavolului. Puterea jertfei. Cântece de stea. Eparhiile bis. ortodoxe. Glume. — Anunțuri diferite.

Chipuri: Mihai, Principe moștenitor. Principele Nicolae. Mitropolitul Nicolae al Ardealului. Mitropolitul Vasile dela Ierusalim. În apele Bosforului. Biserica Sf. Sofia. Golgota. Sf. Mormânt. Peatra Ungurii. Izvorul Sf. Fecioare. Muntele Moria. Moscheia lui Omar. Vila Mitropolitană. Iconostasul catedralei, Sibiu. Strada mitropoliei. Nunta din Cana Galileii. —

În celelalte părți ale Calendarului se află: Cronologia, zilele și lunile de peste an, mersul vremii; Insemnarea târgurilor, întocmite după luni, ș. a.

Calendarul s'a tipărit în două ediții: o ediție cu *Șematismul* bisericii ortodoxe române din Arhidieceza de Alba-Iulia și Sibiu, cu «Evidență» pentru oficile protopresbiterale, parohiale, catiheți și învățători, — și altă ediție *fără Șematism*.

Prețul: Ediția cu *Șematism* 50 Lei. Ediția fără *Șematism* epuizată

Plus porto postal 10 Lei, și sânt a se trimite înainte prin mandat poștal.

Librăriilor, pentru desfacere peste 10 exemplare, se dă rabat